

प्रकृतं vermuthen.

संप्रधारण (von धृ् mit संप्र) n. das Erwägen, in Betrachtziehen AK. 3,4,94,158. अर्थानाम् BHAR. NĀṬṬAḢ. 19,71. DAḢAR. 1,26. ŚĪH. D. 343. 165,1. P. 3,3,161, Schol. f. अा dass. AK. 2,8,2,25. H. 1374. P. 8,1,12, VĀRTT. 8.

संप्रधार्य (wie eben) adj. zu erwägen, in Betracht zu ziehen R. 5,35, 40. PAT. zu P. 5,3,5 in der Jīth. Ausg.

संप्रपद (2. सं + प्र^०) n. das Stehen auf den Fuesspitzen: दिनं संप्रपदैर्यत् JĪĪN. 3,51. st. dessen तिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनम् M. 6,22. Umhergehen STENZLER.

संप्रपुष्पित adj. reichlich mit Blüten versehen: पादप R. 4,53,5. 5,17, 11. — Vgl. प्रपुष्पित und पुष्पित.

संप्रभव (von 1. भू mit संप्र) m. Entstehung, Erscheinung; am Ende eines adj. comp.: अनियतदिक्संप्रभव (ein Komet) VARĀH. BH. S. 11,15.

संप्रमर्दन (von मर्द्द mit संप्र) adj. zerstampfend, zertretend u. s. w.: Vishṇu MBH. 13,6974 nach der Lesart der ed. Bomb. (संप्रतर्दन ed. Calc.).

संप्रमाद (von 1. मद् mit संप्र) m. Sorglosigkeit, Fahrlässigkeit: अ^० BHĀG. P. 5,5,12.

संप्रमुक्ति (von 1. मुच् mit संप्र) f. das Lösen: पप्रनाम् KĀṬH. 30,9.

संप्रमक् m. = प्रमक् krankhafter Harnfluss KĀRĀKA 8,4.

संप्रमोद (von 1. मुद् mit संप्र) m. grosse Freude, Jubel: ^०मलः कामः MBH. 12,1583.

संप्रमोष (von 1. मुष mit संप्र) m. Schwund: दृष्टस्मृति^० BHĀG. P. 8,4, 26. अनुभूतविषयासंप्रमोषः स्मृतिः JOSAS. 1,11. अ^० das Nichtvergessen VĀJUP. 61.

संप्रमोह (von 1. मुह् mit संप्र) m. Geistesverwirrung MBH. 2,2124. 12,185.

संप्रयाण (von 1. या mit संप्र) n. Abzug, Aufbruch MBH. 5,105. BHĀG. P. 1,15,51. auch MBH. 12,13204 wird संप्रयाणे st. संप्रदाने gelesen werden müssen.

संप्रयास (von यस् mit संप्र) m. Anstrengung, Ermüdung BHĀG. P. 6,11,22.

संप्रयोक्तव्य (von 1. युञ् mit संप्र) adj. anzuwenden, zu gebrauchen: संस्कृत ŚĪH. D. 173,16.

संप्रयोग (wie eben) m. 1) Befestigung: नेपथ्य^० pl. Verz. d. Oxf. H. 217,a,5. एतेन मोचयति भूषणसंप्रयोगान् MĀKĪH. 18,4. — 2) Verbindung, Vereinigung, Berührung, Contact H. an. 4,51. MED. g. 57. प्राक्संप्रयोगाद्गतानां नास्ति दुःखं परायणम् Spr. (II) 4296. तयोः MBH. 14,1846. कात्तां मुलभेतरसंप्रयोगाम् MĀLAV. 78. कल्याणीः सद्द^० ĀCV. GAH. 1,23,22. सद्दिर्मनुष्यैः सद्द^० Spr. (II) 1013. मम त्वया MBH. 1,1907. द्विषद्भिः 2,2124. पतितैः 12,6076. Spr. (II) 476. 4911. 7450, v. l. उभय^० PĀH. GAH. 2,17. अनिष्ट^० MAITRĀJUP. 1,8. Spr. (II) 307. ब्राह्मण^० MBH. 3,976. MĀKĪH. 51, 20. MĀLAVIM. 36,8. VARĀH. BH. S. 87,18. 89,18. उपगीर्तिर्मात्राणां गणवत्सत्संप्रयोगो वा 104,50. सत्संप्रयोगे पुरुषस्येन्द्रियाणाम् ĠAIM. 1,4. (सलस्य) उच्चत्वमध्यातपसंप्रयोगात् RAḢ. 5,54. fleischliche Vereinigung, coitus TRĪ. 2,7,31. H. 537. H. an. MED. HALĀ. 2,414. स्त्रीपुंसयोः MBH. 13,528. पुरुषसंप्रयोगाद्विचारं गर्भतां याति VARĀH. BH. S. 78,20. 25. Conjunction (von Mond und Nakshatra): प्राज्ञापत्येन्दु^० 24,8. — 3)

VII. Theil.

Ausübung: रति^० MBH. 8,3136. Anwendung, Gebrauch, Praxis Verz. d. Oxf. H. 216, a, 36. b, 34. 217, a, 22. — 4) Zauberet H. an. MED. — Nach AĠĀJA im ÇKDn. angeblich adj. = अर्थित. Vgl. संप्रयोगिक.

संप्रयोगिन् adj. = कामुक und कलाकेलि H. an. 4,201. MED. n. 250. = सुप्रयोग H. an. = संप्रयोजन (संप्रयोजक ÇKDn. nach ders. Aut.) MED.

संप्रयोष्य (vom caus. von 1. युञ् mit संप्र) adj. auszuführen, darzustellen: धूर्तविट^० (भाषा) BHAR. NĀṬṬAḢ. 18,101.

संप्रलाप (von 1. लप् mit संप्र) m. Geschwätz ŚĪH. D. 214.

संप्रवर्तक (vom caus. von वर्त् mit संप्र) adj. 1) in's Werk setzend, befördernd: सर्वस्यास्य KĀM. NITIS. 2,34. — 2) entstehen lassend, Schöpfer: Çiva MBH. 12,10427.

संप्रवर्तन (von वर्त् mit संप्र) n. das Sichbewegen, Sichtungsweln: गज्ञा-अथपृष्ठेषु यथावत् KĀM. NITIS. 13,42.

संप्रवाह m. = प्रवाह Fluss, Continuität, ununterbrochene Fortdauer: गुण^० BHĀG. P. 8,3,23. 10,27,4. निरस्तमायागुण^० adj. Verz. d. Oxf. H. 29,a,4. 5.

संप्रवृत्ति (von वर्त् mit संप्र) f. das zu-Tage-Treten, Erscheinen, Vorkommen; pl. MBH. 13,2481.

संप्रवृद्धि (von 1. वर्ध् mit संप्र) f. Wachstum, Gedeihen: फलकुसुम^० VARĀH. BH. S. 29,1. कोशस्य Spr. (II) 2890, v. l. KĀM. NITIS. 9,60.

संप्रवेश (von 1. विष् mit संप्र) m. 1) Eintritt (in ein Gemach, eine Stadt u. s. w.), das Betreten MBH. 1,7755. वेश्याविष्मनि, नृपास्पदे RĀĠA-TAR 5,235. प्रह^० (sc. शालायाम्) KĀṬH. ÇA. 7,5,5. R. GORR. 1,4,127. अयोध्या^० 28. 41. 135. 78 in der Unterschr. वन्यानां यामसंप्रवेशः VARĀH. BH. S. 97,8. — 2) ein Ort der von (gen.) betreten wird: कथं यत् दशवर्षो विशोस्त्वं विनीतानां विडुषां संप्रवेशम् MBH. 3,10636. — Vgl. वन^०.

संप्रश्न (von प्रश् mit सम्) m. Befragung, Frage RV. 10,82,3. P. 3,3, 161. VOP. 25,22. R. GORR. 1,4,110. Spr. 2912. 6888, v. l. HALĀ. 5,90. 100. BHĀG. P. 1,2,1. 4,4,8. 22,19. 8,4,8. 14,8. 8,24,38. संपृष्ट^० adj. 10, 52,36. कुशल^० Erkundigung nach MBH. 5,3073. RAḢ. 10,35. कृष्ण^० BHĀG. P. 1,2,5. प्रश्नो ऽत्र न विद्यते so v. a. da braucht man nicht zu fragen, das versteht sich von selbst R. 6,6,5. — Vgl. संप्रश्निक.

संप्रश्य m. = प्रश्य ein rücksichtsvolles Benehmen, Anspruchslosigkeit, Bescheidenheit BHĀG. P. 3,23,9.

संप्रष्टव्य (von प्रह् mit सम्) adj. zu befragen MBH. 4,1500.

संप्रसर्पण (von सर्प् mit संप्र) n. das Sichvorwärtsbewegen ÇĪH. ÇA. 17,7,12.

संप्रसौद (von 1. सद् mit संप्र) m. 1) Gemüthsruhe (im tiefen Schläfe) ÇAT. BR. 14,7,2,40. — 2) Günst, Gnade UTTAR. 32,3 (42,5). — 3) Bez. der Seele während des tiefen Schlafes KĀHĀND. UP. 8,3,4. 12,3. MAITRĀJUP. 2,2. MBH. 12,8947 (^०सौदो mit der ed. Bomb. zu lesen).

संप्रसाध्य (vom caus. von साध् mit संप्र) adj. in Ordnung zu bringen, zu regeln: अर्थ Spr. (II) 2672.

संप्रसारण (vom caus. von सृ् mit संप्र) n. 1) das Auseinanderziehen ANUPADAS. 10,18. — 2) in der Grammatik die Auflösung eines Halbvocals in den entsprechenden Vocal, ein auf diese Weise entstandener Vocal P. 1,1,45. 3,3,72. 5,2,55. 6,1,13. 37. 108. 3,139. 4,131. 7,4,67.

संप्रसूति (von सू = सु mit संप्र) f. das Gebären zu gleicher Zeit: दि-